

Slovo úvodem

Vážené kolegyně a vážení kolegové,

v ruce právě držíte druhé *KLAUZURNÍ ZNĚNÍ*, tentokrát věnované správnímu právu.

Po prvním KZ, týkajícím se obchodního práva, bylo jasné, že musíme stvořit stejnou pomůcku i na právo správní. Rozsah předpisů je větší, ale zároveň realizační tým pokročil a zúročil poznatky, které získal při práci na prvním KZ a hlavně pečlivě zvážil každou připomínku, kterou jste nám zaslali.

KZ je aktuální k 17. únoru 2014, což je datum stanovené katedrou. Přízní osudu byla rozpuštěna poslanecká sněmovna, a tak nás nečekají v průběhu klauzur novely, které by znesnadňovaly práci s předpisy.

Již nyní přemýšlíme nad KZ pro mezinárodní právo soukromé a pro právo sociálního zabezpečení.

Praha, 24. února 2014

Andrea Gabonay,

Michal Tuláček

Edice KZ – Správa, vydání 2013/14

Sazba ©2014 Michal Tuláček, sazba typografickým systémem \TeX \LaTeX

Ilustrace na obálce ©2014 Michal Tuláček

©2014 Andrea Gabonay, Michal Tuláček

1. vydání, vydáno vlastním nákladem.

SŘ
SŘS
ObecZ
KrajZ
PřestZ
StavZ
ŽivnZ
OchSpo
ČOI
EÚLP
LZPS
Ústava

Obsah

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád	1
Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní	51
Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)	81
Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení)	115
Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích	138
Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)	157
Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon)	241
Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele	272
Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci	288
Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb., o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících	295
Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součástí ústavního pořádku České republiky	305
Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky	312

Obsah zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

ČÁST PRVNÍ	
ÚVODNÍ USTANOVENÍ	
§ 1 – 8	
HLAVA I	
PŘEDMĚT ÚPRAVY	
§ 1	
HLAVA II	
ZÁKLADNÍ ZÁSADY ČINNOSTI SPRÁVNÍCH	
ORGÁNŮ	
§ 2 – 8	
ČÁST DRUHÁ	
OBEČNÁ USTANOVENÍ O SPRÁVNÍM	
ŘÍZENÍ	
§ 9 – 129	
HLAVA I	
SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ	
§ 9	
HLAVA II	
SPRÁVNÍ ORGÁNY	
§ 10 – 26	
<i>Díl 1</i>	
<i>Příslušnost správních orgánů</i>	
§ 10 – 13	
Věcná příslušnost	§ 10
Místní příslušnost	§ 11
Postoupení pro nepříslušnost	§ 12
Dožádání	§ 13
<i>Díl 2</i>	
<i>Vyloučení z projednávání a rozhodování věci</i>	
§ 14	
<i>Díl 3</i>	
<i>Vedení řízení a úkony správních orgánů</i>	
§ 15 – 18	
Vedení řízení	§ 15
Jednací jazyk	§ 16
Spis	§ 17
Protokol	§ 18
<i>Díl 4</i>	
<i>Doručování</i>	
§ 19 – 26	
Společně ustanovení o doručování	§ 19
Doručování fyzickým osobám	§ 20
Doručování právnickým osobám	§ 21
Doručování do ciziny	§ 22
Uložení	§ 23
Překážky při doručování	§ 24
Doručování veřejnou vyhláškou	§ 25
Úřední deska	§ 26
HLAVA III	
ÚČASTNÍCI ŘÍZENÍ A ZASTOUPENÍ	
§ 27 – 38	
<i>Díl 1</i>	
<i>Účastníci řízení</i>	
§ 27 – 35	
Procesní způsobilost	§ 29
Úkony právnické osoby	§ 30
Zástupce	§ 31
Zastoupení na základě zákona a opatrovnic- tví	§ 32
Zastoupení na základě plné moci	§ 33
Společný zmocněnec a společný zástupce	§ 35
<i>Díl 2</i>	
<i>Úkony účastníků</i>	
§ 36 – 38	
Podání	§ 37
Nahlížení do spisu	§ 38
HLAVA IV	
LHŮTY A POČÍTÁNÍ ČASU	
§ 39 – 41	
Určení lhůty k provedení úkonu	§ 39
Počítání času	§ 40
Navrácení v předešlý stav	§ 41
HLAVA V	
POSTUP PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ	
§ 42 – 43	
Přijímání podnětů k zahájení řízení	§ 42
Odložení věci	§ 43
HLAVA VI	
PRŮBĚH ŘÍZENÍ V PRVNÍM STUPNI	
§ 44 – 79	
<i>Díl 1</i>	
<i>Zahájení řízení</i>	
§ 44 – 48	
Zahájení řízení o žádosti	§ 44
Žádost	§ 45
Zahájení řízení z moci úřední	§ 46
Překážky řízení	§ 48
<i>Díl 2</i>	
<i>Ústní jednání</i>	
§ 49	

Díl 3
Podklady pro vydání rozhodnutí
§ 50 – 57

Dokazování	§ 51 – 52
Důkaz listinou	§ 53
Důkaz ohledáním	§ 54
Důkaz svědeckou výpovědí	§ 55
Důkaz znaleckým posudkem	§ 56
Předběžná otázka	§ 57

Díl 4
Zajištění účelu a průběhu řízení
§ 58 – 63

Úvodní ustanovení	§ 58
Předvolání	§ 59
Předvedení	§ 60
Předběžné opatření	§ 61
Pořádková pokuta	§ 62
Vykázání z místa konání úkonu	§ 63

Díl 5
Přerušení řízení a zastavení řízení
§ 64 – 66

Přerušení řízení	§ 64 – 65
Zastavení řízení	§ 66

Díl 6
Rozhodnutí
§ 67 – 76

Obsah a forma rozhodnutí	§ 67
Náležitosti rozhodnutí	§ 68 – 70
Lhůty pro vydání rozhodnutí	§ 71
Oznamování rozhodnutí	§ 72
Právní moc, vykonatelnost a jiné právní účinky rozhodnutí	§ 73 – 74
Doložka právní moci nebo vykonatelnosti	§ 75
Usnesení	§ 76

Díl 7
Nicotnost rozhodnutí
§ 77 – 78

Díl 8
Náklady řízení
§ 79

HLAVA VII
OCHRANA PŘED NEČINNOSTÍ
§ 80

HLAVA VIII
ODVOLACÍ ŘÍZENÍ
§ 81 – 93

Odvolání	§ 81 – 82
Odvolací lhůta	§ 83
Odvolací lhůta při neoznámení rozhodnutí	§ 84
Účinky odvolání	§ 85

Podání odvolání a postup správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal	§ 86 – 87
Předání spisu odvolacímu správnímu orgánu	§ 88
Postup odvolacího správního orgánu	§ 89
Rozhodnutí odvolacího správního orgánu	§ 90
Použití obecných ustanovení	§ 93

HLAVA IX
PŘEZKUMNÉ ŘÍZENÍ
§ 94 – 99

Rozhodnutí v přezkumném řízení	§ 97
Zkrácené přezkumné řízení	§ 98
Účinky rozhodnutí v přezkumném řízení	§ 99

HLAVA X
OBNOVA ŘÍZENÍ A NOVÉ ROZHODNUTÍ
§ 100 – 102

Obnova řízení	§ 100
Nové rozhodnutí	§ 101
Společné ustanovení	§ 102

HLAVA XI
EXEKUCE
§ 103 – 129

Díl 1
Úvodní ustanovení
§ 103 – 105

Díl 2
Exekuce na peněžitá plnění
§ 106

Díl 3
Exekuce na nepeněžitá plnění
§ 107 – 129

Oddíl 1
Obecná ustanovení
§ 107 – 118

Příslušnost	§ 107
Právo vymáhat nepeněžitou povinnost	§ 108
Exekuční výzva	§ 109
Nařízení exekuce	§ 110
Exekuční příkaz	§ 111
Způsoby provedení exekuce	§ 112
Odložení a přerušování exekuce	§ 113
Zastavení exekuce	§ 115
Exekuční náklady	§ 116
Námítky	§ 117
Společná ustanovení	§ 118

Oddíl 2
Exekuce provedením náhradního výkonu
§ 119

ZÁKON

č. 500/2004 Sb.,

SPRÁVNÍ ŘÁD

ze dne 24. června 2004

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ ÚVODNÍ USTANOVENÍ

HLAVA I PŘEDMĚT ÚPRAVY

§ 1

(1) Tento zákon upravuje postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků¹⁾ a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“).

(2) Tento zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení se použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup.

(3) Tento zákon senevztahuje na právní jednání prováděná správními orgány a na vztahy mezi orgány téhož územního samosprávného celku při výkonu samostatné působnosti.

HLAVA II ZÁKLADNÍ ZÁSADY ČINNOSTI SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ

§ 2

(1) Správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „právní předpisy“). Kde se v tomto zákoně mluví o zákoně, rozumí se tím též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.

(2) Správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.

(3) Správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen „dotčené osoby“), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.

(4) Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo

podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

§ 3

Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

§ 4

(1) Veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstřícně.

(2) Správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejich právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.

(3) Správní orgán s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu.

(4) Správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.

§ 5

Pokud to povaha projednávané věci umožňuje, pokusí se správní orgán o smírné odstranění rozporů, které brání řádnému projednání a rozhodnutí dané věci.

§ 6

(1) Správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů. Nečiní-li správní orgán úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností (§ 80).

(2) Správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis. Lze-li však potřebné údaje získat z úřední evidence, kterou správní orgán sám vede, a pokud o to dotčená osoba požádá, je povinen jejich obstarání zajistit. Při opatřování údajů podle tohoto ustanovení má správní orgán vůči třetím osobám, jichž se tyto údaje mohou týkat,

stejně postavení jako dotčená osoba, na jejíž požádání údaje opatřuje.

§ 7

(1) Dotčené osoby mají při uplatňování svých procesních práv rovné postavení. Správní orgán postupuje vůči dotčeným osobám nestranně a vyžaduje od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou.

(2) Tam, kde by rovnost dotčených osob mohla být ohrožena, správní orgán učiní opatření potřebná k jejímu zajištění.

§ 8

(1) Správní orgány dbají vzájemného souladu všech postupů, které probíhají současně a souvisejí s týmiž právy nebo povinnostmi dotčené osoby. Na to, že současně probíhá více takových postupů u různých správních orgánů nebo u jiných orgánů veřejné moci, je dotčená osoba povinna správní orgány bezodkladně upozornit.

(2) Správní orgány vzájemně spolupracují v zájmu dobré správy.

ČÁST DRUHÁ OBECNÁ USTANOVENÍ O SPRÁVNÍM ŘÍZENÍ

HLAVA I SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

§ 9

Správní řízení je postup správního orgánu, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá.

HLAVA II SPRÁVNÍ ORGÁNY

Díl 1 Příslušnost správních orgánů

§ 10 Věcná příslušnost

Správní orgány jsou věcně příslušné jednat a rozhodovat ve věcech, které jim byly svěřeny zákonem nebo na základě zákona.

§ 11 Místní příslušnost

(1) Místní příslušnost správního orgánu je určena

- a) v řízeních týkajících se činnosti účastníka řízení (§ 27) místem činnosti,

- b) v řízeních týkajících se nemovitosti místem, kde se nemovitost nachází,

- c) v ostatních řízeních týkajících se podnikatelské činnosti účastníka řízení, který je fyzickou osobou, místem podnikání,²⁾

- d) v ostatních řízeních týkajících se fyzické osoby místem jejího trvalého pobytu,³⁾ popřípadě místem pobytu na území České republiky podle druhu pobytu cizince⁴⁾ (dále jen „místo trvalého pobytu“); nemá-li fyzická osoba místo trvalého pobytu na území České republiky, je místní příslušnost určena posledním známým místem jejího pobytu na území České republiky,

- e) v ostatních řízeních týkajících se právnické osoby místem jejího sídla nebo místem sídla její organizační složky;⁵⁾ u zahraniční právnické osoby je místní příslušnost správního orgánu určena sídlem její organizační složky zřízené v České republice; po zrušení organizační složky je místní příslušnost určena posledním sídlem této organizační složky na území České republiky.

(2) Je-li místně příslušných více správních orgánů a nedohodnou-li se jinak, provede řízení ten z nich, u něhož jako prvního byla podána žádost nebo který z moci úřední učinil úkon jako první. V ostatních případech nebo nelze-li podmínky místní příslušnosti určit, určí místní příslušnost usnesením nejbližše společně nadřízený správní orgán. Není-li takového orgánu, určí místní příslušnost usnesením ústřední správní úřad,⁶⁾ do jehož působnosti rozhodovaná věc náleží.

§ 12 Postoupení pro nepřislušnost

Dojde-li podání (§ 37) správnímu orgánu, který není věcně nebo místně příslušný, bezodkladně je usnesením postoupí příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí toho, kdo podání učinil (dále jen „podatel“). Má-li správní orgán, jemuž bylo podání postoupeno, za to, že není věcně nebo místně příslušný, může je usnesením postoupit dalšímu správnímu orgánu nebo vrátit jen se souhlasem svého nadřízeného správního orgánu. Usnesení vydaná podle tohoto ustanovení se pouze poznamenají do spisu.

Dožádání

§ 13

(1) Příslušný správní orgán může usnesením dožádat podřízený nebo nadřízený správní orgán anebo jiný věcně příslušný správní orgán (dále jen „dožádaný správní orgán“) o provedení úkonu, který by sám mohl provést jen s obtížemi

- a) přijetím finančních prostředků nebo jiného plnění ocenitelného v penězích, u kterého není znám či uveden skutečný původ,
- b) překročením limitu výdajů na volební kampaň, nebo
- c) porušením povinnosti vést o financování volební kampaně účetnictví nebo je podle zvláštního zákona zveřejnit,

a jakým způsobem a v jakém rozsahu byla tato povinnost porušena.

(2) Účastníky řízení jsou navrhovatel, příslušný volební výbor a jeho členové a kandidát na funkci prezidenta republiky, jehož volební kampaň se návrh týká.

(3) Rozhodne-li soud rozsudkem o tom, že došlo k porušení pravidel financování volební kampaně a jakým způsobem a v jakém rozsahu, rozhodne současně, že volební výbor je ve lhůtě stanovené soudem, která nesmí být kratší než 60 dnů, povinen odvést do státního rozpočtu částku odpovídající jeden a půl násobku částky,

- a) která odpovídá hodnotě přijatých finančních prostředků nebo jiných plnění ocenitelných v penězích, u kterých není znám či uveden skutečný původ,
- b) o kterou byl překročen limit výdajů na volební kampaň, nebo
- c) již se týkalo porušení povinnosti vést o financování volební kampaně účetnictví nebo je podle zvláštního zákona zveřejnit.

§ 91

Ochrana ve věcech zániku mandátu

(1) Za podmínek stanovených zvláštními zákony²¹⁾ může se člen zastupitelstva, jehož mandát zanikl, nebo politická strana, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran a nezávislých kandidátů, na jejichž kandidátní listině byl člen zastupitelstva zařazen, domáhat zrušení usnesení zastupitelstva nebo zrušení rozhodnutí správního orgánu, který o zániku mandátu člena zastupitelstva rozhodl.

(2) Účastníky jsou navrhovatel a ten, kdo byl k podanému návrhu také oprávněn, územní samosprávný celek, o usnesení jehož zastupitelstva jde, popřípadě správní orgán, který rozhodnutí vydal.

(3) Soud rozhodne usnesením, a to do dvaceti dnů poté, kdy návrh došel soudu. Jednání není třeba nařizovat.

§ 91a

Ochrana ve věcech místního referenda

(1) Návrhem se u soudu lze za podmínek stanovených zvláštním zákonem^{21a)} domáhat

- a) určení, že návrh na konání místního referenda nemá nedostatky,

- b) vyhlášení místního referenda,
- c) vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého v místním referendu,
- d) vyslovení neplatnosti hlasování v místním referendu.

(2) Účastníky řízení jsou přípravný výbor^{21b)} a příslušná obec, městská část nebo městský obvod územně členěného statutárního města, městská část hlavního města Prahy nebo hlavní město Praha a navrhovatel.

(3) Soud rozhodne usnesením do 30 dnů. Jednání není třeba nařizovat.

§ 91b

Ochrana ve věcech krajského referenda

(1) Návrhem se u soudu lze za podmínek stanovených zvláštním zákonem^{21c)} domáhat

- a) určení, že návrh na konání krajského referenda nemá nedostatky,
- b) vyhlášení krajského referenda,
- c) vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého v krajském referendu,
- d) vyslovení neplatnosti hlasování v krajském referendu.

(2) Účastníky řízení jsou přípravný výbor^{21d)} a příslušný kraj a navrhovatel.

(3) Soud rozhodne usnesením do 30 dnů. Jednání není třeba nařizovat.

§ 92

Nepřípustnost návrhu

Návrh je nepřipustný též tehdy, byl-li podán u věcně nebo místně nepřislušného soudu.

§ 93

Zvláštní ustanovení o řízení

(1) Ustanovení tohoto zákona o povinném zastoupení se neujíjí; to neplatí o zastoupení zákonným zástupcem.

(2) Návrh, jímž se řízení zahajuje, nebo úkony, jimiž se řízením nebo jeho předmětem disponuje, lze provést pouze písemně nebo ústně do protokolu u věcně a místně příslušného soudu.

(3) Zmeškání lhůty k podání návrhu nelze prominout.

(4) Na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

(5) Usnesení soud doručí účastníkům a vyvěsí jej na úřední desce soudu. Usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení.

Obsah zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích

Základní ustanovení § 1

ČÁST PRVNÍ OBEČNÁ ČÁST § 2 – 20

Pojem přestupku § 2
Zavinění § 3 – 4
 Věk a nepříčetnost § 5
 Porušení povinnosti uložené právníké osobě § 6
Působnost zákona § 7 – 10
Sankce § 11 – 15a
Ochranná opatření § 16 – 18
 Zvláštní ustanovení o mladistvých § 19
 Zánik odpovědnosti za přestupek § 20

ČÁST DRUHÁ ZVLÁŠTNÍ ČÁST § 21 – 50

Přestupky proti pořádku ve státní správě a v územní samosprávě § 21 – 20
 Přestupky proti pořádku ve státní správě vyskytující se na více úsecích státní správy § 21
 Ostatní přestupky na úseku dopravy a přestupky na úseku silničního hospodářství § 23
 Přestupky na úseku podnikání § 24
 Přestupky na úseku sociálních věcí § 28
 Přestupky na úseku zdravotnictví § 29
 Přestupky na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi § 30
 Přestupky na úseku školství a výchovy mládeže § 31
 Přestupky na úseku kultury § 32
 Přestupky na úseku porušování průmyslových práv a porušování práv k obchodní firmě § 33
 Přestupky na úseku zemědělství a myslivosti § 35
 Přestupky na úseku geologie § 38
 Přestupky na úseku ochrany a využití nerostného bohatství § 39
 Přestupky na úseku energetiky, teplárenství a plynárenství § 41
 Přestupky na úseku všeobecné vnitřní správy § 42

Přestupky na úseku matrik, jména a příjmení § 42c
 Přestupky na úseku obrany české republiky § 43
 Přestupky na úseku správy státních hranic § 44
 Přestupky na úseku ochrany státních hranic § 44a
 Přestupky na úseku ochrany životního prostředí § 45
 Ostatní přestupky proti pořádku ve státní správě a přestupky proti pořádku v územní samosprávě § 46
Přestupky proti veřejnému pořádku § 47
 Přestupky křivého vysvětlení § 47a
 Přestupky proti občanskému soužití § 49
 Přestupky proti majetku § 50

ČÁST TŘETÍ ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH § 51 – 87

Obecné ustanovení § 51
Príslušnost § 52 – 55
 Společné řízení § 57
Součinnost § 58 – 59
 Podávání vysvětlení § 60
 Odložení věci § 66
Zahájení řízení § 67 – 68
 Náhrada škody § 70
 Postoupení věci § 71
 Účastníci řízení § 72
 Obviněný z přestupku § 73
 Ústní jednání § 74
 Vydání a odnětí věci § 75
 Zastavení řízení § 76
 Výrok rozhodnutí § 77
 Smír § 78
 Náhrada nákladů řízení § 79
 Doručování § 80
Odvolání § 81 – 82
 Přezkoumání rozhodnutí o přestupku soudem § 83
Blokové řízení § 84 – 86
 Příkazní řízení § 87

ČÁST ČTVRTÁ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ § 89 – 98

Obsah zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele

ČÁST PRVNÍ ÚVODNÍ USTANOVENÍ § 1 – 2

Předmět a rozsah úpravy	§ 1
Vymezení některých pojmů	§ 2

ČÁST DRUHÁ POVINNOSTI PŘI PRODEJI VÝROBKŮ A POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB § 3 – 20B

Poctivost prodeje výrobků a poskytování služeb	§ 3
Použití telefonního čísla s vyšší než běžnou cenou	§ 3a
Nekalé obchodní praktiky	§ 4
Klamavé obchodní praktiky	§ 5
Agresivní obchodní praktiky	§ 5a
Zákaz diskriminace spotřebitele	§ 6
Zákaz výroby, dovozu, vývozu, nabízení, prodeje a darování výrobků nebezpečných svou zaměnitel- ností s potravinami	§ 7a
Zákaz nabízení, prodeje a vývozu výrobků určených pro humanitární účely	§ 7b
Informační povinnosti	§ 9 – 14a
Další povinnosti při prodeji výrobků a poskytování služeb	§ 15 – 19
Povinnosti související s konáním organizovaných akcí	§ 20 – 20b

ČÁST TŘETÍ ÚKOLY VEŘEJNÉ SPRÁVY § 21 – 24B

Ochrana před výrobky nebezpečnými svou zaměnitelností s potravinami	§ 21
Dozor nad ochranou spotřebitele	§ 23
Správní delikty	§ 24 – 24b

ČÁST ČTVRTÁ SDRUŽENÍ SPOTŘEBITELŮ A JINÉ PRÁVNICKÉ OSOBY ZALOŽENÉ K OCHRANĚ SPOTŘEBITELE § 25 – 26

Právní postavení	§ 25
Oprávnění vůči orgánům veřejné správy	§ 26

ČÁST PÁTÁ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ § 27 – 29

Ochrana spotřebitele při neoprávněném podnikání	§ 27
Účinnost	§ 29

jednání prezidenta republiky směřující proti svrchovanosti a celistvosti republiky, jakož i proti jejímu demokratickému řádu. Ústavní soud může na základě ústavní žaloby Senátu rozhodnout o tom, že prezident republiky ztrácí prezidentský úřad a způsobilost jej znovu nabýt.

(3) K přijetí návrhu ústavní žaloby Senátem je třeba souhlasu třípětinové většiny přítomných senátorů. K přijetí souhlasu Poslanecké sněmovny s podáním ústavní žaloby je třeba souhlasu třípětinové většiny všech poslanců; nevysloví-li Poslanecká sněmovna souhlas do tří měsíců ode dne, kdy o něj Senát požádal, platí, že souhlas nebyl dán.

Článek 66

Uvolní-li se úřad prezidenta republiky a nový prezident republiky ještě není zvolen nebo nesložil slib, rovněž nemůže-li prezident republiky svůj úřad ze závažných důvodů vykonávat a usnese-li se na tom Poslanecká sněmovna a Senát, přísluší výkon funkcí podle čl. 63 odst. 1 písm. a) až e) a h) až k) a čl. 63 odst. 2 předsedovi vlády. Předsedovi Poslanecké sněmovny přísluší v době, kdy předseda vlády vykonává vymezené funkce prezidenta republiky výkon funkcí prezidenta republiky podle čl. 62 písm. a) až e) a k) a dále čl. 63 odst. 1 písm. f), jde-li o vyhlášení voleb do Senátu; uvolní-li se úřad prezidenta republiky v době, kdy je Poslanecká sněmovna rozpuštěna, přísluší výkon těchto funkcí předsedovi Senátu, kterému též přísluší v době, kdy předseda vlády vykonává vymezené funkce prezidenta republiky, výkon funkce prezidenta republiky podle čl. 63 odst. 1 písm. f), jde-li o vyhlášení voleb do Poslanecké sněmovny.

Vláda

Článek 67

- (1) Vláda je vrcholným orgánem výkonné moci.
- (2) Vláda se skládá z předsedy vlády, místopředsedů vlády a ministrů.

Článek 68

- (1) Vláda je odpovědná Poslanecké sněmovně.
- (2) Předsedu vlády jmenuje prezident republiky a na jeho návrh jmenuje ostatní členy vlády a pověřuje je řízením ministerstev nebo jiných úřadů.

(3) Vláda předstoupí do třiceti dnů po svém jmenování před Poslaneckou sněmovnu a požádá ji o vyslovení důvěry.

(4) Pokud nově jmenovaná vláda nezíská v Poslanecké sněmovně důvěru, postupuje se podle odstavců 2 a 3. Jestliže ani takto jmenovaná

vláda nezíská důvěru Poslanecké sněmovny, jmenuje prezident republiky předsedu vlády na návrh předsedy Poslanecké sněmovny.

(5) V ostatních případech prezident republiky jmenuje a odvolává na návrh předsedy vlády ostatní členy vlády a pověřuje je řízením ministerstev nebo jiných úřadů.

Článek 69

(1) Člen vlády skládá slib do rukou prezidenta republiky.

(2) Slib člena vlády zní: „Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony a uvádět je v život. Slibuji na svou čest, že budu zastávat svůj úřad svědomitě a nezneužiji svého postavení.“.

Článek 70

Člen vlády nesmí vykonávat činnosti, jejichž povaha odporuje výkonu jeho funkce. Podrobnosti stanoví zákon.

Článek 71

Vláda může předložit Poslanecké sněmovně žádost o vyslovení důvěry.

Článek 72

(1) Poslanecká sněmovna může vyslovit vládě nedůvěru.

(2) Návrh na vyslovení nedůvěry vládě projedná Poslanecká sněmovna, jen je-li podán písemně nejméně padesáti poslanci. K přijetí návrhu je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců.

Článek 73

(1) Předseda vlády podává demisi do rukou prezidenta republiky. Ostatní členové vlády podávají demisi do rukou prezidenta republiky prostřednictvím předsedy vlády.

(2) Vláda podá demisi, jestliže Poslanecká sněmovna zamítla její žádost o vyslovení důvěry nebo jestliže jí vyslovila nedůvěru. Vláda podá demisi vždy po ustavující schůzi nově zvolené Poslanecké sněmovny.

(3) Podá-li vláda demisi podle odstavce 2, prezident republiky demisi přijme.

Článek 74

Prezident republiky odvolá člena vlády, jestliže to navrhne předseda vlády.

Článek 75

Prezident republiky odvolá vládu, která nepodala demisi, ačkoliv ji byla povinna podat.